

SZKOLNICTWO SZPITALNE W SZCZECINIE PRZESZŁOŚĆ I TERAŹNIEJSZOŚĆ

Dominik Zadrożny

Wstęp

Szkolnictwo szpitalne w Szczecinie istnieje od 67 lat. Od momentu gdy 1 września 1957 r. zainaugurowano pierwszy rok szkolny w Szkole Podstawowej przy Państwowym Samodzielnym Szpitalu Klinicznym nr 1, codziennie rano nauczyciele wyruszają na spotkanie z uczniami – pacjentami szczecińskich szpitali.

Cele szkolnictwa szpitalnego

Otoczenie dziecka chorego ograniczony do przestrzeni oddziału szpitalnego, a niejednokrotnie do sali szpitalnej, gdzie nawet spojrzenie przez okno jest daremnym wysiłkiem, zwłaszcza gdy dziecko leży unieruchomione w łóżku.

Choroba jest dla każdego człowieka sytuacją trudną, która uniemożliwia mu działanie w kierunku zamierzonego celu, bądź pozbawia go cenionych wartości i aktywności.

W tym kontekście należy zdawać sobie sprawę, że całokształt zachowań dziecka chorego zależy od rodzaju i przebiegu procesu chorobowego. Choroba ponadto zmienia u dziecka jego postawę wobec wielu sytuacji życiowych, a także jego hierarchię celów i zainteresowań oraz wpływa na zmianę reakcji emocjonalnych, które z kolei mogą oddziaływać zwrotnie na przebieg choroby zasadniczej. Jednocześnie mamy, przy tym, do czynienia z niższym poziomem samooceny chorego dziecka i jego poczuciem niższej wartości.

Dziecko chore, zwłaszcza to, które jest pierwszy raz w szpitalu, przeżywa najrozmaitsze lęki i niepokoje wynikające z faktu zakłócenia normalnego toku życiowego, z konieczności zmiany dotychczasowego środowiska społecznego i przeczuwanych trudności adaptacyjnych do warunków życia szpitalnego.

Choroba i związany z nią pobyt w szpitalu wywołują u dziecka stres wynikający z konieczności rozstania się z rodziną i przyjaciółmi, zachwiania poczucia bezpieczeństwa w nowym otoczeniu. Zwłaszcza, że pobyt w szpitalu wiąże się z, najczęściej nieakceptowaną przez dzieci, koniecznością przystosowania się do pełnienia roli pacjenta, a więc poznania oddziału, pracowników służby zdrowia, rozkładu dnia i współpacjentów. Dziecko przywiezione do szpitala reaguje często na nową sytuację przerażeniem, zwłaszcza, że to nowe środowisko jest bardzo ograniczone pod względem liczby osób, przedmiotów i przestrzeni. Dziecko w odróżnieniu od człowieka dorosłego, cechuje mniejsza odporność układu nerwowego i wynikająca stąd większa wrażliwość na sytuacje frustracyjne oraz związana z tym nieporadność w artykułowaniu potrzeb. W przeżyciach dziecka chorego dominuje lęk przed chorobą, czekającymi je zabiegami leczniczymi i bólem. Lękowi towarzyszy strach przed utratą bezpieczeństwa i miłości. Frustracja i stres są przyczyną manifestacji psychicznych, takich jak: agresja, bunt, zwiększona nadpobudliwość psychoruchowa lub odwrotnie – apatia i bierność, czy też zmienność nastrojów.

Chore dziecko jest słabsze fizycznie, szybciej się męczy, jest mniej odporne na wysiłek umysłowy. Jednak nie można zapomnieć o jego potrzebach więzi i poczucia bezpieczeństwa, których niezaspokojenie może wywrzeć niekorzystny wpływ na jego rozwój. Potrzeby te uzależnione są od rodzaju schorzenia, wieku dziecka, częstotliwości przebywania w szpitalu, stosunku rodziny do choroby, stanu układu nerwowego i temperamentu dziecka.

Długi pobyt w szpitalu izoluje dziecko od środowiska rodzinnego, a to wywołuje „chorobę szpitalną”, która objawia się w następujący sposób:

- dziecko biernie akceptuje stan choroby i swoją sytuację („jestem chory i muszę być w szpitalu”), nie współdziała aktywnie w przezwyciężaniu stanu chorobowego,
- mały pacjent zatracą poczucie odpowiedzialności, gdyż życie jego jest regulowane przez innych i wszelkie potrzeby są zaspokajane bez jego czynnego współudziału,
- zniekształca się i wypacza ocena rzeczywistości społecznej (otoczenie społeczne składa się z personelu lekarskiego, służby szpitalnej i współpacjentów) i rzeczywistości przyrodniczej (ocenianej na podstawie ograniczonych możliwości bezpośredniego poznania),
- rozluźniają się więzy rodzinne i więzy ze światem pozaszpitalnym,
- treści przeżyć przesycane są problemami choroby i patologii.

Między innymi właśnie dążenie do przeciwdziałania powstawaniu „choroby szpitalnej” legło u podstaw idei tworzenia szkół i przedszkoli przyszpitalnych. Te instytucje edukacyjno – wychowawcze z sobą właściwą atmosferą, organizacją dnia, emanacją treści nie związanych z chorobą do środowiska szpitalnego stają się sposobem na złagodzenie stresu szpitalnego u młodych pacjentów, którzy tą drogą uzyskują możliwość pełnienia, obok roli pacjenta, znanej z „normalnego” życia roli ucznia.

Szkoła przyszpitalna i pracujący w niej nauczyciele są dla ucznia-pacjenta synonimem zdrowia i „normalności” znanej mu z życia pozaszpitalnego. Dzięki temu działalność takiej szkoły pomaga w procesie leczenia, pozytywnie wpływa na przebieg rekonwalescencji ucznia i generalnie jest czynnikiem stymulującym rozwój chorego dziecka, a zwłaszcza dziecka długotrwale przebywającego w szpitalu lub powracającego do szpitala z dużą częstotliwością.

Zadania szkoły w placówce leczniczej

Szkoła szpitalna obejmuje swoją działalnością uczniów szkół masowych, którzy czasowo przebywają poza swoim środowiskiem naturalnym. Realizuje ona program nauczania obowiązujący w szkole masowej i „dąży do możliwie

wszechstronnego rozwoju osobowości swoich wychowanków, mając na uwadze rodzaj i stopień ich niepełnosprawności”.

Głównym zadaniem szkoły szpitalnej jest współuczestniczenie w procesie leczenia hospitalizowanych uczniów, poprzez zapewnienie im zajęć dostosowanych do stopnia wydolności chorych i organizowanych w atmosferze sprzyjającej terapii leczniczej. Bardzo ważny jest fakt, że istnienie szkoły w placówce leczniczej pozwala uczniom - pacjentom na kontynuowanie nauki w czasie choroby, a następnie ułatwia powrót do normalnego środowiska szkolnego po zakończeniu leczenia. Tak pojmowane zadanie szkoły szpitalnej służy jednocześnie realizacji jej podstawowego celu, jakim jest cel leczniczy, który jest swoistą częścią tej pracy. Jest to oczywiście praca pedagogiczna, której charakter polega na dostosowaniu celów i metod do specyficznych warunków panujących w szpitalu i wynika ze swoistego statusu ucznia-pacjenta. Dobro ucznia narzuca konieczność stworzenia mu, korzystnych warunków do możliwie prawidłowego i zharmonizowanego przebiegu procesów nerwowych, jako że właściwy stan układu nerwowego dziecka, wyrażający się dobrym samopoczuciem stanowi korzystne podłoże do działań leczniczych.

Prowadzenie zajęć dydaktycznych w szpitalu spełnia rolę terapeutyczną w stosunku do dziecka pełnego negatywnych uczuć wynikających z pobytu w placówce leczniczej. Obok działań typowo medycznych, ważną rolę terapeutyczną i rewalidacyjną pełnią warunki zewnętrzne jakimi otoczony jest młody pacjent. Organizatorami tych warunków są w dużym stopniu, nauczyciele szkoły szpitalnej, którzy z racji swojego przygotowania zawodowego znają potrzeby rozwojowe dzieci w różnym wieku i są w stanie kierować ich zaspokajaniem w sposób zindywidualizowany i odpowiedni do zadań terapeutycznych. Biorąc pod uwagę przedstawione wyżej uwagi można uszczegółowić cele pedagogiczne szkoły szpitalnej w następujący:

- pomoc choremu dziecku w przezwyciężaniu dyskomfortu spowodowanego chorobą i obniżoną lub zakłóconą sprawnością psychofizyczną;
- kształtowanie prawidłowego obrazu choroby i stosunku ucznia-pacjenta do niej oraz do jego przyszłych zadań życiowych po wyzdrowieniu;
- współtworzenie (wspólnie z kadrą medyczną) warunków do prawidłowego przebiegu leczenia oraz uczestnictwa uczniów w życiu społeczności szkolno-szpitalnej.

Wynioskować stąd można, że podstawowym celem szkoły szpitalnej jest wspomaganie procesu leczenia poprzez stwarzanie warunków do prawidłowej adaptacji oraz możliwie najpełniejsza realizacja kształcenia i wychowania .

Mając to wszystko na uwadze można wyodrębnić cały szereg zadań

szczegółowych, których wykonania powinna podejmować się szkoła szpitalna, a konkretnie każdy nauczyciel i pedagog pracujący w takiej szkole.

Do najważniejszych z nich należą :

- zapewnienie uczniom-pacjentom ciągłości nauki i w konsekwencji możliwości uzyskania promocji w terminie;
- realizowanie, w miarę możliwości, programu nauczania właściwego dla szkoły macierzystej ucznia;
- dostosowanie wymagań programowych do aktualnego poziomu zdolności wysiłkowych i psychofizycznych uczniów;
- łączenie procesu dydaktycznego z zadaniami leczniczo-rehabilitacyjnymi;
- dbałość o całościowy rozwój osobowości uczniów;
- współtworzenie atmosfery bezpieczeństwa i przyjaźni w relacjach między uczniami-pacjentami oraz w ich kontaktach z pracownikami szpitala i szkoły szpitalnej;
- pomoc w utrzymywaniu przez uczniów kontaktów z rodziną i szkołą macierzystą, aby w optymalny sposób przygotować uczniów do powrotu do ich środowiska naturalnego.

Rewalidacyjny aspekt pracy dydaktyczno-wychowawczej w szkole szpitalnej.

Rewalidacja są to działania zmierzające do przywrócenia pełni sił osobom osłabionym poważną chorobą lub urazami.

W tym kontekście głównym zadaniem rewalidacji jest doprowadzenie do możliwie szybkiego powrotu do zdrowia osoby chorej oraz jej optymalna integracja ze środowiskiem ludzi zdrowych.

W odniesieniu do uczniów szkoły szpitalnej rewalidacja jest procesem prowadzonym z uwzględnieniem potrzeb dziecka w sferze psychicznej i fizycznej podczas pobytu w szpitalu i związanych z tym ograniczeniami.

Cele i zadania działań rewalidacyjnych wynikające można realizować poprzez zespoły czynności, które dadzą się wyodrębnić w sposób następujący:

- postępowania korekcyjne,
- działania kompensacyjne,
- blok czynności usprawniająco – dynamizujących

Powinny one być ukierunkowane na wspomaganie procesu normalizacji

ośrodkowego układu nerwowego i funkcjonowania osobowości pacjenta.

Działania terapeutyczne obejmujące swoim zakresem również wyżej wymienione zespoły czynności mają na celu zwiększenie motywacji pacjenta do walki z chorobą lub pokonywania negatywnych skutków choroby co jest szczególnie ważne w przypadku młodych pacjentów.

W szpitalu, w którym istnieje szkoła dużą rolę do odegrania w zakresie rewalidacji, obok lekarza i psychologa, mają nauczyciele, których praca rewalidacyjna z uczniem-pacjentem powinna opierać się na zasadach podmiotowości i indywidualizacji, racjonowania wysiłku i aktywizacji terapeutycznej, wyzwalania zdolności ekspresyjnych i wzmaganie procesu samorealizacji. Ponadto nauczyciel musi w swej pracy brać pod uwagę konieczność dążenia do reintegracji funkcjonalnej i rewaloryzacji społecznej młodych pacjentów oraz do zapewnienia elastyczności i kompleksowości swoich oddziaływań.

Wspomniana wyżej zasada podmiotowości polega na pełnej akceptacji dziecka chorego przez otoczenie, ze wszystkimi jego wadami spotęgowanymi przez chorobę, na kształtowaniu jego woli pokonywania trudności, rozwijaniu zachowań w różnych sferach życia codziennego i wzbogacaniu zainteresowań.

Indywidualizacja postępowania wobec uczniów-pacjentów polega, na właściwym rozpoznawaniu nieprawidłowości rozwojowych chorego dziecka i wynikających stąd jego potrzeb, jak również utrwalonych już rysów charakteru i rzutujących na postawę dziecka splotu jego osobistych doświadczeń życiowych. Na tej podstawie nauczyciel, w swojej pracy pedagogicznej, musi dostosować stawiane uczniowi wymagania do jego możliwości wynikających z wyżej omówionych uwarunkowań indywidualnych, tak aby były jak najbardziej korzystne dla danej jednostki.

Regulowanie aktywności ucznia-pacjenta w procesie dydaktycznym czyli stopniowanie i ekonomizowanie jego wysiłku fizycznego i intelektualnego pozostaje w ścisłej związku z poziomem jego wydolności wysiłkowej na danym etapie postępowania rewalidacyjnego. Dzięki takiej optymalizacji działań dydaktyczno-wychowawczych można we właściwym momencie spowodować odprężenie psychiczne dziecka. Odprężenie to przejawia się zmniejszeniem napięć emocjonalno-motywacyjnych i obciążeń informacyjnych. Towarzyszy mu, przy tym, radość dziecka z odnoszonych sukcesów.

Uwalnianie ekspresji ucznia-pacjenta poprzez wykorzystanie różnorodnych form pracy artystycznej, intelektualnej i praktyczno-technicznej stwarza możliwość rozładowania napięć psychoruchowych, przywrócenia poczucia pełnowartościowości, akceptacji własnej osoby i samorealizacji.

Zasada reintegracji funkcjonalnej ma na celu zwalczanie trudności adaptacyjnych do warunków szpitalnych, kompensację niedoborów w zakresie

poznawczym, dostosowanie tempa pracy dziecka do aktualnej dynamiki procesów nerwowych, wykorzystanie wszystkich analizatorów ważnych dla procesu dydaktycznego, zapewnienie atmosfery ładu, porządku oraz systematyczności w pracy i wypoczynku. Pełne zastosowanie tej zasady w pracy pedagogicznej z dzieckiem chorym przynosi, jak najbardziej, pożądany efekt w postaci odzyskania stanu równowagi psychicznej przez młodego pacjenta, co z kolei przybliża go do najważniejszego celu, jakim jest powrót do naturalnego środowiska.

Pojęcie rewaloryzacji społecznej uczniów-pacjentów szkoły szpitalnej sprowadza się do zasady pełnej ich akceptacji przez otoczenie, w którym się tymczasowo znaleźli (współpacjenci, personel medyczny, nauczyciele) oraz do przezwyciężenia przez nich samej samoizolacji psychicznej od otoczenia.

Elastyczność w pracy pedagogiczno-wychowawczej polega na dostosowaniu treści, form i metod oraz środków pracy do aktualnego stanu fizycznego i psychicznego ucznia-pacjenta.

Kompleksowość działań opiera się na pełnej współpracy lekarza, psychologa i pedagoga, a także rodziny w celu stworzenia wspólnych działań terapeutyczno-wychowawczych, w których interes dziecka jest sprawą nadrzędną.

Bardzo ważne jest to, że cele dydaktyczno-wychowawcze podporządkowane są celom terapeutyczno - rewalidacyjnym, a jednym i drugim towarzyszyć muszą cele profilaktyczne.

Nadrzędność celów terapeutyczno - rewalidacyjnych wynika z istoty procesu rewalidacji. Cele te osiągnąć są przez skorelowanie czynności nerwowo-psychicznych chorego na właściwym poziomie wydolności wysiłkowej, wzmagania jego walki z chorobą i jej skutkami oraz organizowanie ku temu warunków.

Cele dydaktyczno-wychowawcze osiągane są poprzez rozwijanie i pobudzanie aktywności wychowanka oraz kształtowanie jego osobowości.

Natomiast cele profilaktyczne sprowadzają się do zapobiegania powstawaniu wszelkiego rodzaju zaburzeń w rozwoju dziecka chorego, będących wynikiem procesu chorobowego lub niekorzystnych wpływów, jakie choroba wywołała w jego sytuacji osobistej i społecznej.

Rys historyczny szkolnictwa szpitalnego w Szczecinie

Pierwsze próby wychowania i nauczania osób przebywających w szpitalach i przytułkach podjęto pod koniec XVIII i na początku XIX wieku. Pionierami w tej materii byli: *J. Itard*, *J. Guggenbuhl* i *E. Seguin*, dowiedli oni, że dzieci upośledzone można nie tylko wychować, ale i nauczać. *J. Itard* uważany jest za pioniera szkolnictwa specjalnego, jego następcą *E. Seguin* zakładał szkoły specjalne zarówno w Europie jak i Ameryce. Najstarsza szkoła specjalna w Polsce powstała w 1897 roku w zaborze pruskim. Uczęszczały do głównie dzieci polskie, była to Szkoła Specjalna nr 1 w Poznaniu. Szkoły specjalne w naszym kraju zaczynają się rozwijać po I wojnie światowej dzięki staraniom *Marii Grzegorzewskiej*, a widoczne zmiany i masowy rozwój tego typu placówek, zarówno w Polsce jak i na świecie, następuje po II wojnie światowej. Czynnikiem, który to przyspieszył, było zapewne wprowadzenie powszechności obowiązku i przymusu szkolnego oraz wprowadzenie nadzoru medycznego nad młodzieżą, nie bez znaczenia był także zapal i inicjatywy lekarzy, pedagogów, psychologów czy działaczy społecznych, a także instytucji i organizacji różnego typu, jak choćby Polski Komitet Pomocy Dzieciom czy Polskie Towarzystwo Pediatryczne.

Pierwsze szkoły obejmujące opieką dzieci chore powstały w ośrodkach sanatoryjnych. W 1922 roku powstała szkoła w sanatorium „Górka” w Busku – Zdroju, a w 1923 roku zorganizowano szkoły w zakładach leczniczych na Bystrem w Zakopanem oraz Witkowicach.

Pierwsza szkoła szpitalna w powojennej Polsce powstała w 1949 roku w Gdańsku przy Klinice Akademii Medycznej, powołał ją do życia ówczesny kierownik kliniki pediatrii **prof. Brokman**. W Polsce Ludowej powstanie szkół szpitalnych datuje się od roku szkolnego 1953/54. Pierwsza taka szkoła została zorganizowana w 1953 roku w Warszawie, w Państwowym Szpitalu Klinicznym nr 3 Akademii Medycznej przy ul. Działdowskiej.

Szkoły szpitalne w Szczecinie.

Na terenie całej Polski zaczynają powstawać placówki oświatowe w szpitalach. Na Pomorzu Zachodnim pierwsza szkoła szpitalna rozpoczęła swoją działalność 1 września 1957 roku na terenie Kliniki Pediatrycznej Pomorskiej Akademii Medycznej przy ul. Unii Lubelskiej 1, pełna nazwa ówczesnej placówki brzmiała Szkoła Podstawowa przy Państwowym Szpitalu Klinicznym nr 1 w Szczecinie. Pierwszym kierownikiem szkoły została **p. Zofia Skrzypińska**. Nie zachowały się żadne oficjalne pisma, dokumenty świadczące o tej ważnej dla wszystkich chwili. Jednak na podstawie dokumentacji szkoły, dzienników lekcyjnych jak i zapisków kronikarskich, można prześledzić kształtowanie się tej placówki.

W latach 1957 – 1962 ówczesna szkoła obejmowała swoim działaniem dydaktyczno – wychowawczym dzieci leżące na pięciu oddziałach dziecięcych PSK nr 1 (pediatria I, pediatria II, oddział gruźlicy, chirurgia dziecięca i laryngologia). Prowadzone były zajęcia z zakresu programu nauczania szkoły macierzystej dzieci w klasach I – VII. Dobre stosunki panujące między personelem pedagogicznym a medycznym oraz dzięki współpracy z biblioteką szpitalną, w 1961 roku utworzono w szkole pierwszą bibliotekę dla uczniów.

Zorganizowała ją jedna z ówczesnych nauczycielek szkoły – *p. Janina Kowalczykówna*.

Rok szkolny 1962/63 przynosi duże zmiany w szkolnictwie i szkole szpitalnej, wprowadzono ośmioletni system kształcenia w szkole podstawowej i utworzono dwie filie szkoły szpitalnej. Pierwsza z nich powstaje 1 września w Miejskim Szpitalu Dziecięcym przy ul. Św. Wojciecha, gdzie nauką objęci są pacjenci oddziałów ortopedii, chirurgii i obserwacji. Druga filia powstaje nieco później, 15 listopada, na terenie Szpitala Wojewódzkiej Przychodni Przeciwgruźliczej przy ul. Janosika. Wprowadzono tutaj nową organizację nauczania, polegającą na podziale uczniów na dwa zespoły kl. I –IV i kl. V – VII. Zmiany następują także w kierownictwie szkoły, dotychczasowa kierowniczka placówki, *p. Zofia Skrzypińska* odchodzi na emeryturę, jej funkcje przejmuje *p. Krystyna Turowska*.

Następny rok szkolny 1965/66 przynosi powstanie kolejnej filii szkoły w Wojewódzkim Szpitalu Zakaźnym przy ul. Arkońskiej, która swoim zakresem obejmuje dzieci na oddziale skórnym i żółtaczką. Na zakończenia pierwszego dziesięciolecia, w roku 1966/67, szkoła przystąpiła do realizacji programu szkoły ośmioklasowej, obejmując swym działaniem dodatkowe roczniki dzieci we wszystkich szpitalach. W latach 1968/69 szkoła pojawia się w murach Sanatorium Przeciwgruźliczego przy ul. Piotra Skargi, ale tylko na jeden rok, a następnie wycofana jest ze względu na przeniesienie tegoż oddziału dziecięcego do szpitala przy ul. Janosika. Dalszy etap w rozwoju placówki to 1 września 1972 roku, wtedy to szkoła zaczyna obejmować opieką pacjentów okulistyki dziecięcej Państwowego Szpitala Klinicznego nr 2 przy ul. Powstańców Wielkopolskich, w formie jednego zespołu klas I – VIII.

Bardzo ważną datą w historii szkoły szpitalnej jest 1 lipca 1976 roku, kiedy to inspektor Wydziału Oświaty i Wychowania nadaje prowizoryczny, a zarazem pierwszy w dwudziestoletniej historii szkoły, akt erekcyjny w formie „Orzeczenia Tymczasowego w sprawie organizacji Szkoły Szpitalnej

nr 17 w Szczecinie, przy ul. Unii Lubelskiej nr 1 – Państwowy Szpital Kliniczny nr 1.” Na mocy tego dokumentu szkoła zmienia swoją nazwę poprzez dodanie numeru 17 i formalnie zatwierdzona zostaje struktura organizacyjna szkoły.

Okres trzeciego dziesięciolecia placówki wnosi następne zmiany. Od 1 września 1977 roku funkcję dyrektora szkoły obejmuje **p. Leokadia Sierpińska** (p. Krystyna Turowska przeszła na emeryturę), Druga ważna zmiana to fakt podziału placówki na dwie samodzielne jednostki – filia przy ul. Św. Wojciecha została przyłączona do nowopowstałej szkoły, zorganizowanej w szpitalu w Szczecin – Zdrojach, której nazwa brzmi Szkoła Podstawowa nr 26 przy Specjalistycznym Zespole Opieki Zdrowotnej nad MDiM. Trzecia zmiana, to rozszerzenie zakresu działań SP nr 17 poprzez stworzenie zespołów przedszkolnych w poszczególnych szpitalach, a dodatkowo, niejako eksperymentalnie, szkoła powołała grupę wychowawczą w filii przy ul. Janosika. Z tej ostatniej formy pracy zrezygnowano jednak po dwóch latach.

W 1983 roku, w wyniku porozumienia obu zainteresowanych stron, dyrekcji szkoły i szpitala, zawieszono działalność dydaktyczno – wychowawczą w szpitalu przeciwgruźliczym przy ul. Janosika, ze względu na małą liczbę pacjentów w wieku szkolnym, przyjmowanych na oddziały tej placówki.

W rezultacie tych wszystkich zmian ukształtowała się struktura organizacyjna Szkoły Podstawowej nr 17, która w latach 1983 – 1992 obejmowała:

- w Państwowym Szpitalu Klinicznym nr 1- klasy od pierwszej do ósmej na pięciu oddziałach dziecięcych (trzy oddziały pediatrii, chirurgia i laryngologia) i grupy przedszkolne na dwóch oddziałach pediatrii oraz na oddziale chirurgii;
- w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym – klasy od pierwszej do ósmej na sześciu oddziałach dziecięcych (choroby skóry żółtaczka) i grupy przedszkolne na trzech z tych oddziałów;

- w Państwowym Szpitalu Klinicznym nr 2 – klasy od pierwszej do ósmej na oddziałach dziecięcych okulistyki i dermatologii oraz grupa przedszkolna na oddziale okulistyki.

Powołany zostaje wicedyrektor szkoły, stanowisko to obejmuje w latach 1988/89 **p. Elżbieta Lalko**. W roku szkolnym 1990/91 nowym dyrektorem Szkoły Podstawowej nr 17, wyłonionym w drodze konkursu, zostaje **p. Maria Smereczyńska**.

Na mocy decyzji kuratora oświaty w Szczecinie z dnia 27.04.1992 roku z dniem 1 września tego roku struktura organizacyjna szkoły została poszerzona o filię w Ośrodku Opiekuńczym dla Dzieci i Młodzieży przy pl. Jakuba Wujka w Szczecinie, gdzie na czterech oddziałach objęto działalnością dydaktyczną dzieci i młodzież upośledzoną w stopniu umiarkowanym, znacznym i głębokim.

Tak ukształtowana struktura organizacyjna utrzymała się bez zmian do końca roku szkolnego 1998/99. W 1994 roku nastąpiła tylko kosmetyczna zmiana w nazwie placówki poprzez dodanie słowa „publiczna”, a rok 1994/95 przynosi zmiany w obsadzie dyrektorskiej, gdzie w wyniku konkursu ogłoszonego przez Wydział Oświaty i Sportu w Szczecinie, funkcję dyrektora obejmuje **p. Dorota Berechowska**.

Zjawiskiem nasilającym się szczególnie w drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych była systematycznie malejąca liczba przyjęć dzieci, zwłaszcza młodszych, do zakładów leczniczych na terenie których funkcjonuje szkoła podstawowa. W związku z tym, jak również na fali zmian w systemie oświaty wynikających z wprowadzanej reformy od 1 września 1999 roku mamy do czynienia z nowym porządkiem organizacyjnym w Publicznej Szkole Podstawowej nr 17.

Przed wszystkim nastąpiła redukcja liczby roczników objętych działalnością dydaktyczną tej szkoły, jako że 29 marca 1999 roku powołane zostaje Gimnazjum przy Państwowym Szpitalu Klinicznym nr 1, stanowiące odrębną jednostkę organizacyjną, gdzie funkcje dyrektora powierzono

p. Janinie Lewańskiej. Ponadto likwidacji uległy grupy przedszkolne na trzech oddziałach szpitalnych. W konsekwencji wymienionych zmian Publiczna Szkoła Podstawowa nr 17 przy Samodzielnym Publicznym Szpitalu Klinicznym nr 1 w Szczecinie istnieje w niżej opisanym kształcie organizacyjnym:

- **szpital kliniczny przy ul. Unii Lubelskiej**
klasy I – VI i klasa VIII na trzech oddziałach pediatrycznych, na oddziale chirurgii i laryngologii
grupy przedszkolne na jednym oddziale pediatrycznym i na oddziale chirurgii.
- **szpital zespólny przy ul. Arkońskiej**
klasy I – VI i klasa VIII na pięciu oddziałach zakaźnych i na oddziale dermatologicznym
grupa przedszkolna na jednym z oddziałów zakaźnych.
- **szpital kliniczny przy ul. Powstańców Wielkopolskich**
klasy I – VI i klasa VIII na oddziale okulistyki i na oddziale dermatologii.
- **ośrodek opiekuńczy przy pl. Jakuba Wujka**
klasy szkolne na czterech oddziałach.

Postępujący rozwój cywilizacji, nauk medycznych i tempo życia niesie ze sobą większą ilość zachorowań wśród dzieci, a jednocześnie wcześniejsze i lepsze ich rozpoznanie i leczenie. Baza szpitali dziecięcych na terenie Szczecina była zbyt mała i mało zróżnicowana. Dlatego też zostaje powołany Specjalistyczny Zespół Opieki Zdrowotnej nad MDiM z siedzibą w Miejskim Szpitalu Dziecięcym przy ul. Św. Wojciecha (następnie zmienia nazwę na Szpital Dziecięcy), a w Szczecinie – Zdrojach buduje się nowy szpital, który rozpoczyna swoją działalność w 1978 roku.

15 marca 1978 roku, na podstawie orzeczenia organizacyjnego, wydanego przez Kuratorium Oświaty i Wychowania w Szczecinie, powołana zostaje Szkoła Podstawowa nr 26 w Szczecinie, ul. Mączna 4. Swoją działalnością

dydaktyczną obejmuje dzieci Szpitala Dziecięcego przy ul. Św. Wojciecha (dotychczasowa filia SP 17) oraz Specjalistycznego Zespołu Opieki Zdrowotnej nad MDiM w Szczecinie – Zdrojach. Dyrektorem nowej placówki oświatowej zostaje

p. Krystyna Lisak, a rok później stanowisko to obejmuje **p. Teresa Kozak**.

W początkowych latach swojej działalności szkoła liczyła trzynaście zespołów szkolnych i dwie grupy przedszkolne na oddziałach psychiatrii młodzieżowej i dziecięcej, pediatrii i neurologii w szpitalu w Zdrojach oraz ortopedii, chirurgii, pediatrii i oparzeniowym w szpitalu przy ul. Wojciecha. Z biegiem lat rozrasta się struktura placówki, w roku szkolnym 1983/84 powstaje w szpitalu w Zdrojach oddział okulistyczny, który szkoła również obejmuje swoją działalnością dydaktyczną. Tak więc w latach 1988/89 Szkoła Podstawowa nr 26 posiadała czternaście zespołów szkolnych i cztery grupy przedszkolne, zabezpieczała kształcenie w zakresie pełnego cyklu podstawowego, grup przedszkolnych a także realizowała kształcenie specjalne dla uczniów upośledzonych umysłowo w stopniu lekkim (odbywało się to z pewną przerwą, powstałą wyniku trudnień kadrowych).

Dzięki przyjaznemu nastawieniu służby zdrowia, można mówić o odpowiednim przygotowaniu i właściwych warunkach do prowadzenia zajęć dydaktycznych w szpitalu w Szczecinie – Zdrojach. Część pomieszczeń tam zlokalizowanych od samego początku istnienia tej placówki, przeznaczona była na potrzeby szkoły. Były to tzw. klasopracownie, pomieszczenia dla dzieci przedszkolnych i lokale dla dyrekcji szkoły i administracji. W roku szkolnym 1986/87 oddano do użytku salę gimnastyczną, jest też boisko szkolne o powierzchni 300 m². Nieco inaczej przedstawiała się sytuacja szkoły w szpitalu przy ul. Św. Wojciecha. Przez wiele lat szkoła nie posiadała żadnych, wyodrębnionych dla jej działalności dydaktycznej pomieszczeń. Dopiero w roku 1982, po długich i usilnych staraniach kadry pedagogicznej, zaadaptowano i oddano do użytku szkoły dwa pomieszczenia na strychu. Zostaje

w nich utworzona biblioteka oraz pokój nauczycielski wraz z magazynem podręcznych pomocy dydaktycznych. Z czasem placówka „wzbogaca” się o następne lokale, tj. wyodrębnione z oddziałowej świetlicy pomieszczenie dla dzieci przedszkolnych oraz klasę , w której funkcjonują zespoły edukacyjne.

W latach 1987/88 zostaje utworzone stanowisko wicedyrektora w SP nr 26, na jego objęcie zostaje powołana **p. Helena Lasko**. Przez wszystkie lata kadra pedagogiczna szkoły powiększa się i podnosi swoje kwalifikacje. W roku szkolnym 1991/92 zostaje ogłoszony przez Kuratorium Oświaty i Wychowania konkurs na stanowisko dyrektora tej placówki – wygrywa go ponownie **p. Teresa Kozak**. Rok później następuje zmiana na stanowisku wicedyrektora – obejmuje go **p. Katarzyna Szydło**, która po czterech latach pełnienia tej funkcji udaje się na zasłużoną emeryturę, a jej stanowisko zostaje powierzone p. Janinie Lewańskiej. W roku 1994 następuje zmiana w nazewnictwie szkoły, pojawia się słowo „**publiczna**”. Rok szkolny 1998/99 to rok jubileuszu XX - lecia istnienia Szkoły Podstawowej nr 26, niejako siłą rozpędu, na mocy uchwały z dn. 29 marca 1999 roku Rady Miasta Szczecina, zostaje powołane Gimnazjum przy PSK nr 1 w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1. Funkcję dyrektora, następnej szpitalnej placówki oświatowej w naszym mieście, obejmuje **p. Janina Lewańska**.

Reasumując – na terenie Szczecina funkcjonują trzy szkoły szpitalne, reprezentujące wszystkie szczeble edukacji i obejmujące swym działaniem dzieci, leżące na oddziałach szczecińskich szpitali. W tym miejscu można pokusić się o stwierdzenie, że zbliżamy się do finału.

W wyniku wielu przeobrażeń i zmian w strukturach szkół szpitalnych, jak również w przepisach oświatowych, następuje przełom w działaniu tych placówek. Uchwałą Rady Miasta Szczecina z dn. 28 kwietnia 2003 roku zmienia się nazwy:

- Publicznej Szkoły Podstawowej nr 17 przy SPSK nr 1 w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1 na **Szkołę Podstawową nr 17** w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1,
- Gimnazjum przy SPSK nr 1 w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1 na **Gimnazjum nr 45** w Szczecinie, ul. Mączna 4,

a także tworzy się **XXIV Liceum Ogólnokształcące** w Szczecinie, ul. Mączna 4. Powołany zostaje **Zespół Szkół Szpitalnych** w Szczecinie przy ul. Unii Lubelskiej 1, w skład którego wchodzi wyżej wymienione placówki. Stanowisko dyrektora Zespołu Szkół Szpitalnych obejmuje *p. Janina Lewańska*.

Jednocześnie na mocy tej samej uchwały ulega likwidacji Szkoła Podstawowa nr 26 przy Samodzielnym Publicznym Specjalistycznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej „Zdroje” w Szczecinie oraz szkolne oddziały specjalne z siedzibą w Ośrodku Opiekuńczym dla Dzieci i Młodzieży w Szczecinie, pl. Jakuba Wujka. Oddziały te zostają włączone do Zespołu Szkół Specjalnych w Szczecinie, ul. Jagiellońska 61.

W takiej strukturze organizacyjnej Zespół Szkół Szpitalnych obejmuje swym działaniem następujące szpitale i kliniki:

Samodzielny Publiczny Specjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej "ZDROJE"

- oddziały pediatryczne (I, II),
- oddział neurologiczny,
- oddział okulistyczny,
- oddział psychiatrii dziecięcej i młodzieżowej

Specjalistyczny Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej nad Dzieckiem i Młodzieżą w Szczecinie

- oddział ortopedyczny,
- oddział chirurgiczny,
- oddział pediatryczny,

- oddział nefrologiczny.

Samodzielny Publiczny Szpital Kliniczny nr 1 w Szczecinie

- oddziały pediatryczne (I A, I B, II),
- oddziały chirurgii dziecięcej i onkologii,
- oddział hematologiczno-onkologiczny.

Samodzielny Publiczny Szpital Kliniczny nr 2 w Szczecinie

- oddział okulistyczny,
- oddział dermatologiczny.

Samodzielny Publiczny Wojewódzki Szpital Zespolony

- oddział kardiologiczny,,
- oddział laryngologiczny,
- oddział dermatologiczny,
- oddziały pediatryczne (I A, I C, I D).

Samodzielny Publiczny Wojewódzki Zakład Gruzlicy i Chorób Płuc

Jak widać zmienia się radykalnie struktura organizacyjna tej placówki. Nauka odbywa się na wszystkich etapach edukacji szkolnej, choć nie we wszystkich szpitalach funkcjonuje liceum, likwidacji już wcześniej uległy grupy przedszkolne, a ich miejsce niejako zajęły grupy wychowawcze. Zostaje powołana grupa wychowawcza w placówce leczniczej przy ul. Janosika. Podobne działania na terenie tej jednostki były już czynione pod koniec lat siedemdziesiątych, jednak zakończyły się likwidacją po dwóch latach, tej formy pracy szkoły. Zmiany nie omijają struktur organizacyjnych w poszczególnych szpitalach, pociąga to za sobą likwidacje starych i tworzenie nowych oddziałów, to zaś powoduje zmiany w organizacji pracy szkoły.

Teraźniejszość

Od dwudziestu jeden lat funkcjonujemy jako Zespół Szkół Szpitalnych w Szczecinie. Podstawowym zadaniem szkoły jest realizacja programu nauczania, wychowania oraz terapia pedagogiczna. Wysoko wykwalifikowana kadra nauczycieli i wychowawców zapewnia prawidłową realizację zadań edukacyjnych i terapeutycznych.

Struktura Zespołu Szkół Szpitalnych

Zespół Szkół Szpitalnych w Szczecinie powołany z dniem 01 września 2003 r. Uchwałą Nr V/92/03 Rady Miasta Szczecina jest samodzielną jednostką budżetową, która przejęła mienie, dokumentację i zobowiązania dotychczas funkcjonujących Szkół Szpitalnych:

- Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 17 w Szczecinie
- Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 26 w Szczecinie
- Gimnazjum przy Państwowym Szpitalu Klinicznym Nr 1 w Szczecinie

Od dnia 01.09.2017 r. UCHWAŁĄ NR XXVIII/704/17 RADY MIASTA SZCZECIN z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie dostosowania sieci szkół ponadgimnazjalnych i specjalnych do nowego ustroju szkolnego oraz ustalenia sieci szkół ponadpodstawowych i specjalnych, w skład Zespołu Szkół Szpitalnych w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1 wchodzi:

- Szkoła Podstawowa Specjalna Nr 17
- XXIV Liceum Ogólnokształcące Specjalne

Kadra

Nauczyciele indywidualnie dobierają metody pracy dla każdego ucznia-pacjenta, stosując nowoczesne pomoce dydaktyczne oraz wkładają dużo serca i uśmiechu, by powrót do macierzystej szkoły nie wiązał się z brakami w edukacji spowodowanymi pobytem w szpitalu. Nasi uczniowie dzięki nauczycielom wychowawcom grup zajęć pozalekcyjnych po zajęciach dydaktycznych mogą w godzinach popołudniowych oraz w czasie wakacji i ferii uczestniczyć również w różnorodnych formach spędzania wolnego czasu. Naszym zadaniem jest pomoc w oderwaniu od szpitalnej codzienności.

Dyrekcja

Dyrektor Zespołu Szkół Szpitalnych

mgr Justyna Krakowiak-Misiuna

Wicedyrektor

mgr Alicja Chomiczewska-Jurkiewicz

Kadra nauczycielska w roku szkolnym 2023/2024

Język polski

- mgr Agnieszka Kowalczyk
- mgr Barbara Lewicka
- mgr Anna Łubniewicz
- mgr Aneta Mołodecka

Język niemiecki

- mgr Anna Jastrzębska
- mgr Małgorzata Pliszka

Język angielski

- mgr Justyna Karolewska
- mgr Agnieszka Kowalczyk
- mgr Joanna Masłowska
- mgr Krzysztof Pribe

Biologia

- dr Piotr Dąbkowski
- mgr Iwona Kiełdanowicz

Przyroda

- mgr Iwona Kiełdanowicz

Geografia

- mgr Alicja Chomiczewska-Jurkiewicz
- mgr Katarzyna Roszak

Historia

- mgr Barbara Lewicka
- mgr Magdalena Średzińska
- mgr Dominik Zadrozny

Matematyka

- mgr Beata Dejewska
- mgr Karolina Gołdyn
- mgr Katarzyna Rupert

Fizyka

- mgr Hanna Godlewska
- mgr Andrzej Dąbrowski

Chemia

- mgr Anna Duber
- mgr Hanna Godlewska

Informatyka

- mgr Karolina Wojciechowska-Deluga

Plastyka

- mgr Monika Kisielewicz
- mgr Jakub Zajączkowski

Technika

- mgr Katarzyna Roszak

Wiedza o społeczeństwie

- mgr Marlena Kułakowska
- mgr Magdalena Średzińska
- mgr Dominik Zadrozny

Podstawy przedsiębiorczości

- mgr Anna Duber

Biznes i zarządzanie

- mgr Anna Duber

Edukacja dla bezpieczeństwa

- mgr Dorota Kostrakiewicz
- mgr Justyna Krakowiak-Misiuna
- mgr Danuta Rauza

Edukacja wczesnoszkolna

- mgr Ewa Bąbolewska
- mgr Dorota Kostrakiewicz
- mgr Joanna Masłowska
- mgr Danuta Rauza

Filozofia

- mgr Karolina Wojciechowska-Deluga

Wychowanie fizyczne

- mgr Bartosz Jurkiewicz

Historia i teraźniejszość

- mgr Marlena Kułakowska
- mgr Magdalena Średzińska
- mgr Dominik Zadrożny

Muzyka

- mgr Monika Kisielewicz
- mgr Jakub Zajączkowski

Doradztwo zawodowe

- mgr Agata Paszkowska-Malarz

Nauczyciele wychowawcy

- Laura Chomiczewska
- mgr Monika Kazierska
- mgr Barbara Lendzion
- mgr Krzysztof Pribe
- mgr Beata Wasilewska

Bibliotekarz

- mgr Katarzyna Sporny

Pedagog szkolny

- mgr Agata Paszkowska-Malarz

Pedagog szkolny

Pedagog szkolny jest osobą, która pomaga rozwiązywać problemy z którymi spotykają się uczniowie w trakcie pobierania nauki w szpitalu. Utrzymuje też kontakt ze szkołą macierzystą ucznia-pacjenta. Podejmuje współpracę z rodzicami, prowadzi zajęcia z profilaktyki oraz doradztwa zawodowego. Wspiera uczniów radą i rozmową.

Biblioteka Szkolna

Biblioteka szkolna ZSS obejmuje swą działalnością dzieci w szpitalach przy ul. Unii Lubelskiej i Mącznej. Praca biblioteki ma na celu rozwijanie zainteresowań i kultury czytelniczej uczniów, wspieranie funkcji dydaktycznej szkoły, jak również oddziaływania terapeutyczne i relaksacyjne poprzez organizację czasu wolnego, stworzenie możliwości przyjemnego kontaktu z literaturą, a w konsekwencji poprawę nastroju, wywołanie dobrego samopoczucia. Bibliotekarz, odwiedzając uczniów na oddziałach szpitalnych, między innymi: udostępnia księgozbiór (wypożyczenia), pomaga w doborze materiałów źródłowych do nauki, czyta na głos książki dzieciom młodszym i pacjentom, których stan zdrowia uniemożliwia samodzielne czytanie, organizuje konkursy, zajęcia czytelnicze i plastyczne, spotkania z ciekawymi ludźmi. Biblioteka szkolna liczy około 4, 5 tysiąca pozycji książkowych.

Funkcjonowanie Zespołu Szkół Szpitalnych na oddziałach szpitalnych.

SPSK nr 1 przy ulicy Unii Lubelskiej 1

Uczniowie hospitalizowani w na oddziałach hematologii, onkologii, gastrologii, ortopedii, pediatrii i laryngologii. Niewątpliwie wiodącymi oddziałami w szkole działającej w tym szpitalu są oddziały hematologii i onkologii. Uczniowie przebywający na tych oddziałach poddawani są leczeniu hematologicznemu i onkologicznemu. Ich pobyt w szpitalu jest długi i uzależniony jest od procesu leczenia. Zdarzają się też powroty związane z nawrotem choroby.

Ci „długoleżący” objęci są nauczaniem indywidualnym szkoły macierzystej. Rolą szkoły szpitalnej jest tu pomoc w realizacji programu nauczania, niwelacji wszelkich zaległości, które mogły pojawić się w wyniku choroby. Niejednokrotnie uczniowie tych oddziałów są klasyfikowani w naszej szkole lub przystępują do egzaminów kończących kolejny etap nauczania.

Uczniowie z oddziału ortopedii i gastrologii zazwyczaj leczą się krótko, lecz ze względu na obecność u nich chorób przewlekłych niejednokrotnie powracają do szpitala.

Uczniowie hospitalizowani na oddziale pediatrii, chirurgii i laryngologii. Najdłużej na oddziale pediatrii przebywają uczniowie ze świeżo zdiagnozowaną cukrzycą, często też powracają na oddział.

Zajęcia odbywają się głównie w salach uczniów i mają charakter indywidualny, dostosowany do ich możliwości i potrzeb.

SPZOZ „Zdroje”

W szpitalu „Zdroje” uczniowie-pacjenci poddawani są leczeniu na oddziałach: psychiatrii dzieci i młodzieży, neurologii, kardiologii, pediatrii, okulistyki, nefrologii, gastrologii, chirurgii i neurochirurgii.

Uczniowie przebywający na oddziałach neurologii, kardiologii, pediatrii, okulistyki przebywają zazwyczaj krótko lecz zdarzają się pobyty dłuższe, powiązane jest to z rodzajem schorzenia na które leczy się pacjent. Dzieci oczekują najczęściej nadrobienia osobistych zaległości z poszczególnych przedmiotów.

Na oddziałach gastrologii, nefrologii i chirurgii uczniowie przebywają od dwóch dni do tygodnia, są też pobyty dłuższe (do kilku tygodni do kilku miesięcy) oraz częste powroty, jest też związane ze schorzeniem. Na oddziale nefrologii funkcjonuje pododdział toksykologii, pacjenci tam przebywający są na tak zwanym „odtruciu” po zażyciu różnego rodzaju środków psychoaktywnych, często w celach samobójczych i niejednokrotnie przenoszeni są na oddział psychiatrii. Praca z uczniami na tych oddziałach odbywa się w salach pacjentów przy łóżku lub w świetlicy. Neurochirurgia to najcięższy pod względem chorób oddział w szpital „Zdroje”. Uczniowie przebywający na tym oddziale cierpią na schorzenia związane z mózgiem i rdzeniem kręgowym i szeroko pojętym układem nerwowym człowieka. Często jest to młodzież z różnego rodzaju porażeniami różnych części ciała. Niejednokrotnie są też uczniowie ze schorzeniami onkologicznymi. Czasy pobytów są różne i jest to związane ze stanem zdrowia pacjenta i niejednokrotnie postępami rehabilitacji. Praca z uczniami na tym oddziale odbywa się w salach uczniów. Prowadzenie zajęć często jest uzależnione od samopoczucia ucznia.

Oddział psychiatrii dzieci i młodzieży jest najbardziej licznym oddziałem. Czasami na dwóch częściach tego oddziału, dziecięcej i młodzieżowej może przebywać nawet kilkudziesięciu pacjentów w jednym czasie. Zakres schorzeń jest naprawdę szeroki i wymienić tu można zaburzenia zachowania i emocji, natręctwa, fobie szkolne, depresję, zaburzenia odżywiania, próby samobójcze, samookaleczenia, skutki traumatycznych zdarzeń, zaburzenia tożsamości płciowej, niska samoocena, uzależnienia i mutyzm wtórny. Praca z dziećmi młodzieżą na oddziale odbywa się w klasie szkolnej, dwóch świetlicach – młodzieżowej i dziecięcej, a w przypadku pacjentów z zaburzeniami odżywiania przy łóżku w sali szpitalnej. Program realizowany przez nauczycieli dostosowany jest do potrzeb psychofizycznych uczniów i ich możliwości intelektualnych. Bardzo często są to uczniowie problematyczni, mało samodzielni, wymagający ciągłej pomocy ze strony nauczycieli, niezdyscyplinowani, opuszczający zajęcia dydaktyczne. Praca na tym oddziale

wymaga cierpliwości, konsekwencji, niekonwencjonalnego podejścia do wielu tematów i problemów, ale też daje dużo satysfakcji. Uczniowie tego oddziału przy odpowiednim podejściu, zastosowaniu odpowiednich środków wychowawczych oraz indywidualnemu podejściu potrafią świetnie pracować ze sobą i z nauczycielem. Przykładem tego jest wiele uroczystości szkolnych i projektów realizowanych razem z tymi uczniami.

Uroczystości i imprezy szkolne

Urozmaiceniem codziennych zmagania z edukacją są liczne imprezy okolicznościowe takie jak; sprzątanie świata, andrzejki, Narodowe święto Niepodległości, mikołajki, Wigilia, bal karnawałowy, Walentynki, Wielkanoc, dzień Ziemi, majowe święta. Dzień dziecka. Zawsze uroczystości obchodzone jest rozpoczęcie, w trakcie którego pasowani na uczniów są pierwszoklasiści i zakończenie roku szkolnego. Ponadto nauczyciele realizują programy autorskie, projekty, cykle lekcji, tygodnie tematyczne, spotkania z ciekawymi ludźmi.

Opinie o szkole

Co mówią i piszą Uczniowie...

„Lubię szkołę szpitalną, ponieważ uczy nas spokojności i uczą nas na bieżąco”

Patryk l. 12

„Szkola szpitalna kojarzy mi się ze szkołą indywidualną, Szkoła szpitalna dużo mi pomaga i dzięki niej mi się nie nudzi. Ogółem to fajna jest. Moim zdaniem jest lepsza, niż szkoła szpitalna”

Hanna l. 13

„W szkole szpitalnej jest OK. Dała mi nową wiedzę, dała mi spojrzeć na świat w inny sposób, była odskocznią od życia”

Angelika l. 15

„Gdy jestem na lekcjach, mało się nudzę”

Jakub l. 15

Zdaniem Rodziców...

„Bardzo dobrze oceniam pracę zespołu nauczycieli podczas pobytu mojego dziecka na leczeniu onkologicznym. Cotygodniowe spotkania i praca z moim dzieckiem przynosi wymierne efekty, pozwala nie tylko nadrobić zaległości czy poznać nowe zagadnienia, ale przede wszystkim wzbogaca i urozmaica pobyt na oddziale szpitalnym”

„Jesteśmy z wami od 2023 roku. To wtedy Matt trafił na onko z szokującą wszystkich diagnozą. Trafił pod skrzydła najlepszych lekarzy i najlepszych nauczycielek Zespołu Szkół Szpitalnych. Wyrozumiałe, cierpliwe, wspierające całym sercem. Potrafiące z empatią podejść do każdego ucznia - Małego Pacjenta w ciężkich dla niego chwilach. Dziękuję wam za to jako mama. Były Panie najlepszym gronem nauczycielskim, jakie mogło przytrafić się mojemu dziecku w najtrudniejszym dla nas czasie.

Dziękuję. Monika – mama Mata”

Parę słów od personelu medycznego...

„To niezwykła szkoła, niezwyčajni nauczyciele i nieproste warunki do nauki. Dlatego wszyscy bardzo doceniamy i dziękujemy za Waszą pracę. Życzymy dalszych sukcesów i kolejnych jubileuszy”

Dzieci i Personel Oddziału Chirurgii

„Jesteście zawsze, nawet gdy szkoły pozamykane. Wasze drzwi dla naszych pacjentów są pootwierane! Zawsze profesjonalni, uśmiechnięci i weseli. Niesiecie wiedzę, dobrze spędzony czas i odpoczynek od szpitalnej niedoli”

Pielęgniarki i personel z gastrologicznej drużyny

„Nieodzownym elementem w codziennym funkcjonowaniu CLO jest współpraca z Zespołem Szkół Szpitalnych. Edukacja szkolna wpisuje się w humanistyczny nurt w medycynie, a mianowicie holistycznego podejścia do małego pacjenta. „Wychowywać to nie znaczy kształtować tylko rozum, lecz harmonijnie całego człowieka, a więc jego serce i charakter”. W taki właśnie sposób nauczyciele ZSS podchodzą do naszych pacjentów”

Jarosław Olszyna, CLO

(Wszystkie opinie zostały zaczerpnięte z folderów okolicznościowych, które ukazały się z okazji obchodów jubileuszów szkoły)

Kalendarium

- **1 września 1957 r.** – inauguracja roku szkolnego w Szkole Podstawowej przy PSK Nr 1 w Szczecinie ul. Unii Lubelskiej 1. Pierwszym kierownikiem tej placówki zostaje p. Zofia Skrzypińska. Pracą dydaktyczną objęto dzieci na oddziale pediatrii i gruźlicy.
- **1958/59 r.** – od nowego roku szkolnego dzieci uczą się już na pięciu oddziałach. Zwiększa się także kadra pedagogiczna Szkoły.
- **1960/61 r.** – utworzono bibliotekę szkolną.
- **1962/63 r.** – znaczące zmiany w szkolnictwie i szkole przyszpitalnej:
 - wprowadzono ośmioletni system kształcenia w szkole podstawowej,
 - utworzono dwie filie szkoły przyszpitalnej:
 - 01.09.1962 r.** w Miejskim Szpitalu Dziecięcym przy ul. Św. Wojciecha,
 - 15.11.1962 r.** w Szpitalu Wojewódzkiej Przychodni Przeciwgruźliczej przy ul. Janosika.
- **01.09.1964 r.** – na kierownika szkoły powołano p. Krystynę Turowską.
- **1965/66 r.** – utworzono filię szkoły przyszpitalnej w Wojewódzkim Szpitalu Zakaźnym przy ul. Arkońskiej.
- **1970/71 r.** – wizytacja władz oświatowych. Doskonała ocena pracy kierownictwa i nauczycieli szkoły.
- **1971/72 r.** – zmiany w organizacji pracy nauczycieli. Odstąpiono od pracy nauczyciela na jednym oddziale i uczenia wszystkich przedmiotów od klasy I do VIII na rzecz podziału na przedmioty humanistyczne, matematyczno-przyrodnicze oraz zespoły klas nauczania początkowego.

- **01.09.1972 r.** – objęto nauką uczniów – pacjentów kl. I-VIII na oddziale okulistycznym w Państwowym Szpitalu Klinicznym Nr 2 na Pomorzanach.
- **Czerwiec 1973 r.** – na oddziale dziecięcym szpitala przy ul. Unii Lubelskiej przebywała na leczeniu sławna szwedzka pisarka **Astrid Lindgren**. Skoroś los tak sprawił, że na oddziale dla dorosłych nie było miejsca, dzieci miały okazję poznać autorkę „Dzieci z Bullerbyn”.
- **01.07.1976 r.** – Wydział Oświaty i Wychowania nadaje szkole tymczasowy akt erekcyjny oraz numer. Od tej pory nazwa placówki brzmi: Szkoła Podstawowa Nr 17 przy Państwowym Szpitalu Klinicznym Nr 1 w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1.
- **01.09.1977 r.** – funkcję dyrektora szkoły objęła p. Leokadia Sierpińska.
- **15.03.1978 r.** – na podstawie orzeczenia organizacyjnego (Nr 0-I-505-2/78), wydanego przez Kuratorium Oświaty i Wychowania w Szczecinie powołana zostaje Szkoła Podstawowa Nr 26 w Szczecinie ul. Mączna 4, obejmująca działalnością dydaktyczną uczniów – pacjentów Szpitala Dziecięcego przy ul. Św. Wojciecha 7 i w Zdrojach
- **14.08.1978 r.** – pierwsze posiedzenie Rady Pedagogicznej w nowo powstałej Szkole Podstawowej Nr 26.
- **1978/79 r.** – zorganizowano grupy przedszkolne w szkołach przyszpitalnych.
- **21.08.1979 r.** – stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 26 obejmuje p. Teresa Kozak.
- **13 grudnia 1981 r.** wprowadzenie w Polsce stanu wojennego. Zajęcia szkolne zostają zawieszone do 01.01.1982 r.
- **1983/84 r.** – zlikwidowano zespoły szkolne SP Nr 17 w Szpitalu Wojewódzkiej Przychodni Przeciwgruźliczej przy ul. Janosika.
– Wizytacja z Ministerstwa Oświaty w Szkole Podstawowej Nr 26. Szkoła uzyskała wysoką ocenę swojej pracy.
– Dyrektor Teatru Lalek „Pleciuga” **p. Włodzimierz Dobromilski** otrzymał „Order Uśmiechu”. Z wnioskiem o nadanie tak zaszczytnego wyróżnienia wystąpiły dzieci ze szczecińskich szpitali.
- **1984/85 r.** – udział p. Heleny Lasko, nauczycielki SP Nr 26 w X sesji Postępu Pedagogicznego i wygłoszenie referatu „Wychowanie patriotyczne i obywatelskie”.
- **1986/87 r.** – spektakl „Swary, psotki i plotki” w wykonaniu aktorek Teatru Współczesnego **p. Danuty Stenki** i **p. Bolesławy Fafińskiej** w szpitalu przy ul. Św. Wojciecha 7.
- **1987/88 r.** – p. Helena Lasko zostaje powołana na stanowisko wicedyrektora Szkoły Podstawowej Nr 26.
– w szpitalu w Zdrojach w ramach współpracy zespołów samokształceniowych zorganizowane zostaje spotkanie nauczycieli SP nr 17 i SP nr 26.

- **1988/89 r.** – na stanowisko wicedyrektora SP Nr 17 powołana zostaje p. Elżbieta Lalko.
 - Udział SP Nr 17 w II Wystawie Prac Manualnych Dzieci i Młodzieży Szkolnictwa Specjalnego w SOSW Nr 2 w Szczecinie.
 - 11-12 listopada 1988 r. w Olsztynie odbyło się I Sympozjum Korczakowskie na temat: „Inspiracje Korczakowskie w pracy z dziećmi przewlekle chorymi”. Szkołę Podstawową nr 26 reprezentowały Helena Lasko i Janina Dąbrowska, Szkołę Podstawową nr 17 Elżbieta Lalko i Aleksandra Muszyńska.
- **1989/90 r.** – uroczyste obchody 10-lecia istnienia Szkoły Podstawowej nr 26, wydany zostaje okolicznościowy biuletyn informacyjny.
 - Udział przedstawicielek SP nr 26 i SP nr 17 w II Sympozjum Korczakowskim w Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie.
- **1990/91 r.** – zaprezentowano prace plastyczne uczniów – pacjentów SP nr 26 i SP Nr 17 na III Wystawie Prac Manualnych Dzieci i Młodzieży Szkolnictwa Specjalnego Województwa Szczecińskiego.
- **1991/92 r.** – nowym dyrektorem Szkoły Podstawowej nr 17, wyłonionym w drodze konkursu zostaje p. Maria Smereczyńska.
- **Kwiecień 1992 r.** – na dyrektora Szkoły Podstawowej nr 26, w wyniku konkursu ponownie powołana zostaje p. Teresa Kozak.
 - Udział przedstawicielek SP Nr 26 w konferencji na temat „Terapeutyczna rola szkoły szpitalnej” zorganizowanej z okazji 35 – lecia istnienia Ośrodka Szkolno – Wychowawczego Nr 5 w Krakowie.
- **1992/93 r.** – p. Katarzynie Szydło powierzone zostaje stanowisko wicedyrektora SP nr 26.
 - Konferencja przedmiotowo-metodyczna nauczycieli matematyki szkół specjalnych i ośrodków szkolno-wychowawczych zorganizowana przez p.dyr. SP nr 26 Teresę Kozak w szpitalu w Zdrojach.
 - Do struktury SP nr 17 włączone zostają zespoły szkolne Ośrodka Pomocy Społecznej dla Dzieci i Młodzieży przy pl. Jakuba Wujka.
 - Pierwszy rok współpracy SP nr 17 z Kołem Ligi Morskiej w Szczecinie. Opiekunem Szkolnego Koła zostaje p. Grażyna Hrycyna.
 - W Szpitalu Wojewódzkim przy ul. Arkońskiej zaczęto wydawać Szkolną Gazetkę „Wirusek”. Ostatni numer ukazał się w 2002 roku.
- **1993/94 r.** – rozpoczęto w SP nr 17 cykl spotkań ze znanymi ludźmi. Organizatorem spotkań była p. Regina Marcinczak. W ciągu kolejnych lat gośćmi uczniów – pacjentów byli: **Joanna Kulmowa, Kira Gałczyńska, Zbigniew Kosiorowski, Katarzyna Bujakiewicz, Artur Daniel Liskowacki, Marian Kowalewski, Katarzyna Sajna i inni.**
 - Kilkunastoosobowa grupa nauczycielek SP nr 17 i SP nr 26 ukończyła Kurs Kwalifikacyjny z pedagogiki leczniczej. Ukończenie pedagogiki leczniczej jest warunkiem posiadania pełnych kwalifikacji do pracy w szkole szpitalnej.

- Udział uczniów-pacjentów SP nr 17 w ogólnopolskim konkursie plastycznym zorganizowanym z okazji 75 lecia Marynarki Wojennej. Wyróżniono prace wykonane przez uczniów pod kierunkiem p. Elżbiety Lalko.
- **1994/95 r.** – w wyniku konkursu ogłoszonego przez Wydział Oświaty i Sportu w Szczecinie, funkcję dyrektora SP nr 17, obejmuje p. Dorota Berechowska.
 - Udział uczniów-pacjentów ze szpitala przy ul. Św. Wojciecha 7 w konkursie na najpiękniejszą ozdobę choinkową ogłoszonym przez TV Polska S.A. Oddział w Szczecinie. Wyróżnione zostają prace wykonane pod kierunkiem p. Bogusławy Karpińskiej.
- **1995/96 r.** – prezentacja dorobku pedagogicznego SP nr 17 w telewizji regionalnej. Gośćmi redaktora TV 7 **Andrzeja Oryla** były: dyrektor Szkoły p. D. Berechowska oraz p. E. Lalko, p. A. Mrozińska.
- **1996/97 r.** – w związku z odejściem na emeryturę pożegnana zostaje p. Katarzyna Szydło – wicedyrektor SP nr 26.
 - stanowisko wicedyrektora Publicznej Szkoły Podstawowej nr 26 powierzone zostaje p. Janinie Lewańskiej
 - Kolejna grupa nauczycielek szkół szpitalnych ukończyła Kurs Kwalifikacyjny z pedagogiki leczniczej.
- **1997/98 r.** – udział uczniów SP nr 17 w I edycji konkursu plastycznego i literackiego „Pomaluj życie na Novo”. Organizatorem konkursu i sponsorem nagród był oddział oświaty zdrowotnej Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Szczecinie.
 - Na oddziale okulistycznym Szpitala Klinicznego na Pomorzanach wydany zostaje pierwszy numer pisma dla dzieci młodszych „Oczko”
- **23 kwietnia 1998 r.** – pożar szpitala przy ul. Unii Lubelskiej 1. SP nr 17 traci część swojego dorobku: dokumentacje, podręczniki, pomoce dydaktyczne. Oddziały szpitalne na czas remontu przeniesione zostają do innych szczecińskich szpitali; oddział chirurgii dziecięcej do szpitala przy ul. Św. Wojciecha 7.
- **1998/99 r.** – Jubileusz XX – lecia istnienia SP nr 26.
- **Maj 1999 r.** – wizyta p. **Prezydentowej Jolanty Kwaśniewskiej** w szpitalu przy ul. Unii Lubelskiej 1
- **1999/2000 r.** – na mocy Uchwały Nr VII/322/99 z dnia 29 marca 1999 r. Rady Miasta Szczecina powołane zostaje Gimnazjum przy Państwowym Szpitalu Klinicznym Nr 1 w Szczecinie ul. Unii Lubelskiej 1. Funkcję dyrektora placówki powierzono p. Janinie Lewańskiej.
- **2000/01 r.** – **04.10.2000 r.** w restauracji McDonald’s przy al. Niepodległości na ręce dyrektora SP nr 26 przekazano uczniom – pacjentom Szpitala przy ul. Św. Wojciecha komputer.

- **22.03.2001 r.** – wizyta p. **Prezydentowej Jolanty Kwaśniewskiej** na oddziale neurologii Szpitala „Zdroje”.
- **2001/02 r. – 19.11. 2001 r.** pierwsza „Lekcja historii z Muzeum Narodowym”. Dzięki inicjatywie p. Barbary Lewickiej rozpoczęto stałą współpracę z Wydziałem Edukacji Muzeum Narodowego w Szczecinie.
 - **Grudzień 2002 r.** – wizyta prezydenta Miasta Szczecina **E. Runowicza** w Szpitalu „Zdroje”.
 - Rozpoczęto współpracę ze Szkołą Muzyczną. Organizatorem spotkań muzycznych jest p. Elżbieta Lalko.
- **2002/03 r.** – uchwałą Nr V/92/03 Rady Miasta Szczecina z dnia 8.04.2003 r. utworzony zostaje Zespół Szkół Szpitalnych w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1. W skład Zespołu wchodzi szkoły:
 - Szkoła Podstawowa nr 17 w Szczecinie, ul. Unii Lubelskiej 1,
 - Gimnazjum nr 45 w Szczecinie, ul. Mączna 4,
 - XXIV Liceum Ogólnokształcące w Szczecinie, ul. Mączna 4.
 Stanowisko dyrektora, w wyniku konkursu objęła p. Janina Lewańska.

Na mocy tej samej uchwały:

 - zlikwidowana zostaje Publiczna Szkoła Podstawowa Nr 26 przy SPS ZOZ „Zdroje” w Szczecinie,
 - szkolne oddziały specjalne z siedzibą w Ośrodku Opiekuńczym dla Dzieci i Młodzieży w Szczecinie Pl. Jakuba Wujka 6, włączone zostają do Zespołu Szkół Specjalnych nr 2 w Szczecinie, ul. Jagiellońska 61.
- **7-9 czerwca 2003 r.** – Grono Pedagogiczne Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 26 i Gimnazjum przy PSK Nr 1, na zaproszenie p. Barbary Wojciechowskiej – Dyrektora Zespołu Szkół dla Dzieci Przewlekłe Chorych w Bydgoszczy, uczestniczyło w Szkoleniowej Radzie Pedagogicznej.
- **01.09.2003 r.** – inauguracja roku szkolnego 2003/2004 w Zespole Szkół Szpitalnych. Nowa placówka obejmuje opieką dydaktyczną – wychowawczą i terapeutyczną dzieci i młodzież w pięciu szczecińskich szpitalach.
- **01.09. 2003 r.** – pierwsze posiedzenie Rady Pedagogicznej Zespołu Szkół Szpitalnych w Szczecinie.
- **7 marca 2006r.** odwiedziła dzieci w szpitalu przy ul. Arkońskiej aktorka p. Magdalena Rózcza.
- **21.04.2006r.** otrzymaliśmy od Joanny Kulmowej tomik poezji dedykowany naszym uczniom - pacjentom.
- **21.04.2007r.** – zasadzenie drzewka z okazji 50-lecia szkolnictwa szpitalnego w Szczecinie.
- **19.09.2007r.** – uroczystości 50-lecia Szkół Szpitalnych w Szczecinie.
- **22.10.2009r.** - Odbyły się obchody 10-lecia powstania gimnazjów. Na uroczystości nie zabrakło Zespołu Szkół Szpitalnych. Zaprezentowaliśmy kroniki szkolne i stronę internetową naszej szkoły.

- **14.09.2010r.** – w Szczecinie odbyły się obrady Ogólnopolskiego Forum Szkół Szpitalnych. Organizatorami spotkania byli: Biuro Poselskie Magdaleny Kochan, Kuratorium Oświaty w Szczecinie oraz Zespół Szkół Szpitalnych w Szczecinie. W obradach – adresowanych do wszystkich dyrektorów i nauczycieli szkół szpitalnych w Polsce - uczestniczyły 83 osoby, a spotkanie uhonorowali swą obecnością: pan Marek Michalak – Rzecznik Praw Dziecka, pani Magdalena Kochan – Poseł na Sejm RP, pan Artur Gałęski – Zachodniopomorski Kurator Oświaty, pan Marek Hok – członek zarządu województwa zachodniopomorskiego, Elżbieta Masojć – zastępca prezydenta miasta Szczecina oraz ksiądz prałat Aleksander Ziejewski – wikariusz biskupi ds. miasta Szczecina.
- **2010r.** – nawiązanie współpracy z Fundacją Urtica Dzieciom, przygotowywanie wspólnie z uczniami prac plastycznych w ramach „Słonecznej Galerii”, które biorą udział w corocznej aukcji charytatywnej na rzecz dzieci z chorobami onkologicznymi „Gala Urtica Dzieciom”.
- **21.03.2011r.** – Dzień Wagarowicza z Pogonią Szczecin. Szpital przy ul. Unii Lubelskiej odwiedzili piłkarze klubu: Mikołaj Lebedyński, Radosław Janukiewicz, Robert Mandrysz, Tomasz Rydzak, Dziakamai Andre Gwaze, Takafumi Akahoshi, Daniel Walkiewicz. Goście opowiedzieli o sobie, o swojej drodze do Pogoni Szczecin, odpowiadali na pytania zadawane przez uczestników spotkania. Każdy uczeń otrzymał plakat z autografami piłkarzy i pamiątkowe zdjęcie.
- **05.2011r.** – pierwszy w historii szkoły egzamin maturalny.
- **10.06.2011r.** - Szpital przy ul. Unii Lubelskiej odwiedzili wspaniali goście – Zachodniopomorski Kurator Oświaty Artur Gałęski, Dyrektor Wydziału Oświaty Elżbieta Masojć oraz Rzecznik Praw Dziecka Marek Michalak, którzy przeczytali zgromadzonym dzieciom bajkę Aleksandry Petruszewicz pod tytułem „Jak bańka mydlana pomaga dzieciom”. Parę dni wcześniej nasi uczniowie-pacjenci mieli okazję uczestniczyć w spotkaniu z autorką tej uroczej książeczki. Czytanie odbyło się w ramach kontynuowania akcji „Cała Polska Czyta Dzieciom”.
- **11.2011r.**- szkoła po raz pierwszy wzięła udział w realizacji projektu edukacyjnego UNICEF „Wszystkie Kolory Świata”, w kolejnych edycjach szkoła brała udział, odnotowując sukcesy.
- **14.05.2014r.** - Oddziały hematologii oraz onkologii dziecięcej w SPSK nr 1 odwiedziła Księżna Danii Maria Elżbieta. Z tej okazji zorganizowaliśmy pokonkursową wystawę prac plastycznych naszych uczniów pacjentów. Była ona związana z najslynniejszym Duńczykiem H.CH. Andersenem i nosiła tytuł "W krainie baśni Andersena".
- **19.05.2014r.** - W szpitalu przy Unii Lubelskiej z okazji II Festwalu Książki Słuchanej, organizowanego przez Książnicę Pomorską, gościliśmy znaną aktorkę panią Edytę Jungowską, która poprowadziła zabawę "Pippi-zgadywanki" oraz przeczytała fragment książki Astrid Lindgren o

przygodach Pippi w cyrku. Uczestnicy spotkania otrzymali na pamiątkę audiobooki z autografem aktorki.

- **15.10.2014r.** - "Nie bójcie się marzyć..." z takim przesłaniem zwrócił się do słuchaczy zaproszony przez nas gość - Pan Aleksander Doba - kajakarz, który jako pierwszy na świecie przepłynął samotnie Atlantyk... kajakiem ! Opowieść "Olka" wspomagana zdjęciami i filmem przybliżyła nam wszystkim kulisy wyprawy. Na koniec spotkania każdy mógł zdobyć autograf podróżnika.
- **25.11.2014r.** – w szpitalu przy ul. Unii Lubelskiej nastąpiło uroczyste przekazanie przez Fundację Serdrecznik dwóch Bajkowozów, dzięki czemu nasza szkoła przystąpiła jako jedna z pierwszych w Polsce do projektu „Oddział Bajka – Wędrująca Szkolna Biblioteka”.
- **2014r.** - Szkoła uczestniczy w projekcie E- Twinning " Bridge beetween Cultures"
- **05.2015r.** – drugi w historii szkoły egzamin dojrzałości.
- **02.10.2015r.** - Na oddziale onkologii znaną i lubianą aktorkę panią Olę Boładź, która czytała małym pacjentom fragmenty książki "Mikołajek". Po zabawnej lekturze przyszedł czas na rozmowę - mnóstwo pytań i ciekawych opowiadań na temat zawodu aktora, pracy na planie i filmu. Dużo radości sprawiła dzieciom możliwość zrobienia sobie pamiątkowego zdjęcia z aktorką i otrzymania autografu.
- **14.10.2016r.** - W ramach Festiwalu Czytania, organizowanego przez Książnicę Pomorską, gościliśmy w szpitalu przy Unii Lubelskiej znaną autorkę książek dla dzieci i młodzieży, panią Barbarę Kosmowską. Podczas spotkania pisarka opowiadała o swojej pracy i odpowiadała na liczne, niekiedy bardzo trudne, a nawet niedyskretne pytania uczniów.
- **10.12.2016r.**- W Szpitalu Zdroje odbyły się zajęcia czytelnicze, na których uczniowie zapoznali się z pracą pisarza i etapami powstawania książki. Najważniejszym punktem było spotkanie ze szczecińską pisarką Moniką Marin, która opowiadała, w jaki sposób została pisarką i jak powstawała jej pierwsza książka - od pomysłu do momentu, gdy trafiła do rąk czytelników.
- **13.10.2017r.**- W szpitalu przy ulicy Unii Lubelskiej mieliśmy przyjemność uczestniczenia w spotkaniu ze znaną i popularną aktorką, panią Ewą Kasprzyk, która czytała dzieciom fragmenty książki Astrid Lindgren pt. „Pippi Pończoszanka”. Dodatkowo dzieci mogły poznać tajemnice pracy aktorskiej.
- **2017r.** – Dyrektorem szkoły zostaje p. Justyna Krakowiak – Misiuna.
- **16.11.2017r.** – Obchody 60-lecia szkolnictwa szpitalnego w Szczecinie.
- **2017 – 2019r.**- Szkoła uczestniczy w projekcie E- Twinning - "Healthy life healthy children" i "Laboratory".
- **2017 – 2021r.** – Realizacja rządowego programu „Aktywna Tablica” w ramach których szkoła pozyskała tablicę multimedialną oraz okulary VR.

- **01.2018r.** – Przeniesienie do szpitala „Zdroje” oddziałów ze szpitala przy ul. Św. Wojciecha (pediatrii, gastrologii, nefrologii, chirurgii z pododdziałem leczenia oparzeń). Zakończenie działalności szkoły w szpitalu przy ul. Św. Wojciecha.
- **20.02.2018r.** - W naszej szkole po raz kolejny zagościła szczecińska pisarka, pani Monika Marin, autorka doskonałej trylogii przygodowej dla dzieci i młodzieży pt. „Kroniki Saltamontes”.
- **05.2018r.** - udział przedstawicieli naszej szkoły w XI Europejskim Kongresie Hope (Hospital Organization of Pedagogues in Europe), organizacji zrzeszającej pedagogów szpitalnych krajów UE, a także Szwajcarii, Norwegii, Izraela, Nowej Zelandii, Australii, Brazylii i Meksyku. którego temat brzmiał: "Szkoła szpitalna jako element edukacji równościowej zapobiegający wykluczeniu dzieci i ich rodzin dotkniętych przewlekłą chorobą".
- **09.11.2018r.-** W Zespole Szkół Szpitalnych w Szczecinie, w szpitalu "ZDROJE" odbył się uroczysty poranek słowno-muzyczny z okazji setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę, w którym udział wzięli: Pani Iwona Rydzkowska, Dyrektor Wydziału Wspierania Edukacji, Analiz i Strategii Kuratorium Oświaty w Szczecinie, dr n.med. Paweł Gonerko, zastępca dyrektora szpitala Zdroje, a także pracownicy i pacjenci szpitala oraz nauczyciele Zespołu Szkół Szpitalnych. O godzinie 11.11 przyłączyliśmy się do akcji bicia "rekordu dla Niepodległej" wykonując wspólnie Hymn Polski. Do wspólnego uczenia "DNIA DLA NIEPODLEGŁEJ" nauczyciele Zespołu Szkół Szpitalnych zapraszali także we wszystkich szczecińskich szpitalach, w których przebywają dzieci, organizując wydarzenie, jakim było wspólne odśpiewanie hymnu.
- **II semestr roku szkolnego 2019/2020** – Szkoła pracuje w trybie zdalnym.
- **10. 2020r.** – Przystąpienie szkoły do ogólnopolskiego konkursu „Z kulturą mi do twarzy”.
- **2022-2023r.** – Dwukrotna współpraca naszej szkoły z Uniwersytetem Mount Blanc w Grenoble – w szkole szpitalnej odbyły praktyki dwie studentki: Sary Dumas – luty 2022 i Anais Frankony – kwiecień 2023.
- **10.11.2022r.** - uroczyste obchody 104 rocznicy odzyskania niepodległości. Świątowaliśmy wspólnie z Panem Jerzym Sołtysiakiem, p.o. Zachodniopomorskiego Kuratora Oświaty, Panią Agnieszką Strojnowską z Kuratorium Oświaty oraz z Panią Anną Kaczkielło z Urzędu Miasta Szczecin, którzy przybyli na patriotyczny poranek w szpitalu Zdroje. O 11.11 wspólnie odśpiewaliśmy „Mazurek Dąbrowskiego.
- **2023 -2024r.** - Szkoła uczestniczy w projekcie E- Twinning - "Winter in Europe" i "Different but alike - EDL "
- **14.10.2023 r.** – obchody 20-lecia Zespołu Szkół Szpitalnych w Szczecinie.

Szkoła szpitalna towarzyszy dzieciom i młodzieży szczecińskich szpitali już 67 lat. Jest to szkoła inna niż wszystkie, bowiem tutaj nie ma miejsca na nudę i rutynę! Proces dydaktyczny i wychowawczy jest dostosowany do możliwości oraz potrzeb dzieci przebywających w szpitalach. Nauczyciele indywidualnie dobierają metody pracy dla każdego ucznia-pacjenta, stosując nowoczesne pomoce dydaktyczne oraz wkładają dużo serca i uśmiechu, by powrót do macierzystej szkoły nie wiązał się z brakami w edukacji spowodowanymi pobytem w szpitalu. Nasi uczniowie po zajęciach lekcyjnych mogą uczestniczyć również w różnorodnych formach spędzania wolnego czasu. Naszym zadaniem jest pomoc w oderwaniu od szpitalnej codzienności.

Osoby zatrudnione w Zespole Szkół Szpitalnych w Szczecinie w latach 2003 – 2023

1. Banach Marek
2. Bąbolewska Ewa
3. Bisek Daria
4. Biźnia – Wojciechowska Anna
5. Boguszewski Bogdan
6. Butković Eva
7. Chomiczewska Laura
8. Chomiczewska – Jurkiewicz Alicja
9. Ciołak Magdalena
10. Czerska Magdalena

11. Dąbkowski Piotr
12. Dąbrowski Andrzej
13. Dejewska Beata
14. Dereń Magdalena
15. Dobek Agnieszka
16. Dobrzyń – Musiał Jolanta
17. Dondajewska Ewelina
18. Dowlasz Grażyna
19. Duber Anna
20. Drzewiecka Anna
21. Dziennik Barbara
22. Gad Eliza
23. Gapska Magdalena
24. Glińska Justyna
25. Godlewska Hanna
26. Gołdyn Karolina
27. Góraj Alicja
28. Górską Agnieszka
29. Gromek Jarosław
30. Grzesiuk Anna
31. Grzybowska Beata
32. Haczyk Monika
33. Hajdukiewicz Sabina
34. Hałasa Magdalena
35. Hrycyna Grażyna
36. Iwańska Ewa
37. Jagielska Paulina
38. Jastrzębska Anna
39. Jaworska Janina

40. Jazłowiec Justyna
41. Jurkiewicz Bartosz
42. Jurzyk Aleksandra
43. Kaczmarek Joanna
44. Karolewska Justyna
45. Kasprzak Justyna
46. Kazierska Monika
47. Kiełdanowicz Iwona
48. Kierzka Sebastian
49. Kisielewicz Monika
50. Kiwińska Anna
51. Kobier Joanna
52. Kochańska Anna
53. Koralczyk Jolanta
54. Kostrakiewicz Dorota
55. Kowalczyk Agnieszka
56. Kozak Małgorzata
57. Kozak Teresa
58. Kozińska Bartłomiej
59. Krakowiak – Misiuna Justyna
60. Kułakowska Marlena
61. Latocha Kamila
62. Lendzion Barbara
63. Lewańska Janina
64. Lewicka Barbara
65. Lis Katarzyna
66. Listek Barbara
67. Lubecka Anna
68. Łubieńska Agnieszka

69. Łubniewicz Anna
70. Majewska Anna
71. Makaś Agnieszka
72. Makaś Piotr
73. Mańkowska Anna
74. Marciniak Elżbieta
75. Marmajewska Wioletta
76. Masłowska Joanna
77. Mazurkiewicz Agnieszka
78. Mitura Anita
79. Mołodecka Aneta
80. Mrozińska Anna
81. Niedzielska Irena
82. Norel Barbara
83. Nowak Paweł
84. Okoń Wioletta
85. Olkowska Renata
86. Owsianik Karolina
87. Paszkowska – Malarz Agata
88. Pliszka Małgorzata
89. Poczopko Andrzej
90. Pribe Krzysztof
91. Przyjemska Anna
92. Ptak Piotr
93. Raniewicz Marzena
94. Rauza Danuta
95. Roszak Katarzyna
96. Rupert Katarzyna
97. Rybowicz Beata

98. Sikora Mariusz
99. Sikorski Jakub
100. Słowińska Agnieszka
101. Smolarz Tomasz
102. Soboniak Mariusz
103. Sołoducha Agnieszka
104. Sowińska Urszula
105. Sporny Katarzyna
106. Starczewska Dominika
107. Stecyk – Gromek Ewa
108. Stelmaszewska Małgorzata
109. Stępień Łukasz
110. Synak Urszula
111. Szaber – Jędruszek Agata
112. Szuba Zbigniew
113. Szularecki Paweł
114. Śliwińska Urszula
115. Średzińska Magdalena
116. Wardzińska Ewa
117. Wasilewska Halina
118. Wasilewska Beata
119. Witkiewicz Teresa
120. Wojciechowska – Deluga Karolina
121. Zadrożny Dominik
122. Zagdańska – Parada Agnieszka
123. Zajączkowski Jakub
124. Załoga Monika

Bibliografia:

<http://www.old.sszpital.webd.pl>

<http://sszpitalne.edu.pl>

kroniki szkolne: lata 1957-2003

J . Doroszevska , Nauczyciel –wychowawca w zakładzie leczniczym , Warszawa 1963,

M. Jarosz , Psychologia lekarska , Warszawa 1978,

H . Selye , Stres życia , Warszawa 1960,

L. Góralowa , Poznanie dziecka chorego- podstawowy warunek

wychowawczo-terapeutyczny. ” Życie Szkoły” 1979 nr.6,

Kształcenie dzieci w zakładach leczniczych, praca zbiorowa pod red. R. Janeczki, Warszawa 1991,

O. Lipkowski , Pedagogika specjalna , Warszawa 1981,

J. Doroszevska , Terapia wychowawcza, Wrocław 1957,

H. Borzyszkowska , Osobowość pedagoga specjalnego. „ Szkoła Specjalna” 1983 nr1,

W. Okoń , Słownik pedagogiczny, Warszawa 1975,

Z. Sękowska , Pedagogika specjalna. Zarys. Warszawa 1989,

A. Hulek , Pedagogika rewalidacyjna , Warszawa 1977,

Problemy rewalidacyjne w pedagogice terapeutycznej. Praca zbiorowa pod red. R. Janeczki Warszawa 1979,

A. Golinat , Współczesna cywilizacja, a zdrowie człowieka , Warszawa 1971,

K. Horney, Neurotyczna osobowość naszych czasów, Warszawa 2023,

M. Grzegorzewska, Listy do młodego nauczyciela, cykl I-III, Warszawa 2022.

